

σκαλος τῶν "Αγγλων. Μᾶς ἔλεγεν ὅτι περισσότερον ἀπὸ ἑξήκοντα ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ ὑπῆρχαν μαθηταὶ του. "Οτε κατερτίσθη ἐπὶ δημαρχίας Φ. Τζουλάτη μουσική, ὁ Καπνίσης ἦτο εἰς τῶν διδασκαλῶν.

"Ο ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν του εἶναι ἀπειρος. "Οσαι Ζακύνθιοι ἥθελον νὰ μάθουν τὴν κιθάραν ἑγένοντο μαθηταὶ του. Ζῶντος τοῦ Καπνίση ἐν Ζακύνθῳ ἦτο κοινὴ ἡ κιθάρα καὶ πλεῖστοι ἦσαν οἱ κιθαρίσται.

"Απὸ τοῦ 1840 ἦξατο μελοποιῶν. Εμούσουργοις ἀρκετάς συνθέσεις είναι, ἐμβατήριαι, χορούς, ψυμνούς, συμρωνίκαις καὶ γοργοπλίκαις. Ετόντες ποιήματα, Ἑλληνικάς καὶ Ιταλικά.

Προσεπάθει νὰ διασώσῃ δημιώδεις μελωδίες.

Πολλοὺς τῶν ψυμνῶν τοῦ ἀφιέρωσεν εἰς ἑξήκοντα τῆς Ἑλλαδὸς; ίδιως πρόσωπα. Μετὰ μεγίστης εὐκολίας ἐτονίζει ποιήματα, συνέθετε χορούς καὶ ἐμβατήρια, ἀντὶ ὀλιγίστων δραχμῶν ἡ γλυκυσμάτων, καὶ ἔπειτα ἡ ἐκυκλοφόρουν, ἡ ἀδημοσιεύντο μὲ τὸ δόγμα τοῦ αἰτοῦντος ἐρχοιτέχνου, τοῦ ἔχοντος τὴν ψύχωσιν νὰ ἐπιδεῖξῃ τὸ μουσικὸν τάλαντόν του, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἡ φύσις δέν τὸν εἴχε προκίση!

"Οταν τὸν ἔγνωσίσκεν ἡγεῖται, ἦτο ἀληθὺς τύπος ίδιοτροπος. Ἐνεδύετο ίδιορύθμως. Ἐι τῆς πολυκαρίκης τὰ μελανὰ φιρέματά του ἦσαν κιτρινοπράσινα. Πάντοτε ρυπαρότατος. Κατὰ τὰ τελευταῖα τῆς ζωῆς του ἔτη εἴχε καταντήσει ἐγωιστής καὶ ἀποκισιόδοξος. Ἡγάπεις ὑπερβολικὰ τὰ γλυκίσματα. Ἐνῷ πολλάκις ἤρνεῖτο νὰ κιθαρίσῃ ἐνώπιον ξένων ἀντὶ ἀδρᾶς ἀμοιβῆς, συγκατετίθετο ἀλλοτε ἀντὶ προσφορᾶς ὀλίγων γλυκισμάτων. Ἐνῷ ἦτο πλουσιώτατος, ἔνεκκ τῆς

σπατάλης κατάντησε πτωχότατος. Καὶ ἀφοῦ ἦτο πένης, τὰ διδακτρά του ἐπίσης ἐσπατάλει.

Δὲν ἦτο μόνον μουσουργὸς καὶ κιθαριστής. Κατεῖχε πολλὰς γνώσεις. Ἡτο εὐγενής, ἀληθὺς gentilman.

"Ητο προσωπικότης ἑλληνική.

Κατώκει εἰς πενιχρὸν δωμάτιον, τοῦ ὄποιον ὁ διάκοσμος ἦτο: ἀπλοῦν καὶ ἀτημέλητον κρεβάτι μὲ τρίποδα, μικρὸν τραπέζιον ἐπὶ τοῦ ὄποιον ἦτο μελανοδοχεῖον, γραφεῖος ὁ πό πτερόν, νύτες καὶ δύο τρίκα βιβλία, Παρέκει ἔνα κοφίνι γεμάτον μουσικὰς καὶ ἓν καθισμα. Τὰ πάντα μὲ ἀδιαφορίκιν τοποθετημένα. Ἐκεῖνο τὸ ὄποιον ἦτο ἐν ταξι, μὲ τραντίδη, μὲ προσοχὴν ἦτο ἡ ἀγαπητὴ κιθάρα του, ἡ ὄποικη ἦτο ἀνηρτυμένη ἔνωμεν τοῦ κεζεβάτιον, κεκαλυμμένη μὲ κάτοσπην διπλωμένη σινδόνην. Ἡτο τὸ μινον πρᾶγμα καθαρόν. "Εζη μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν κιθάραν· πάντα τὰ ἀλλα ἦσαν δι' αὐτὸν περιττα.

"Αφρούτις, ἀμέριμνος διὰ τὸν κόσμον.

"Ἡτο ταπεινόρων· διὰ τίποτε δὲν ἐφράντιζεν, οὐδὲ διὰ τὴν δοξαν του, τὴν ὄποικην ἐνόψιες ματαίκιν ἐπιδείξιν.

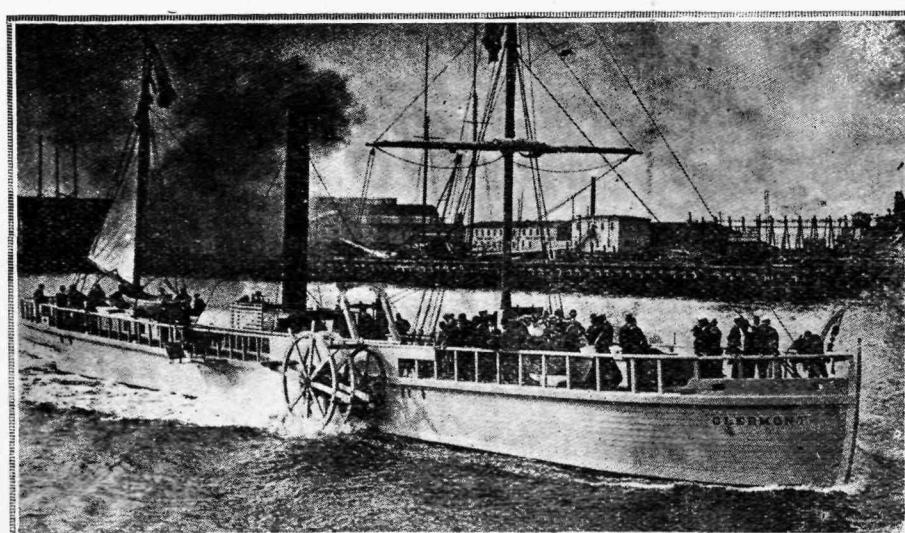
"Ο ἐγώσυμός του συνίστατο νὰ ζήσῃ ὅπως αὐτὸς ἐνόμιζεν, ἐκκεντρικότατα.

Τῇ 24 Δεκεμβρίου τοῦ 1885 ἔτους ἀπέθανεν εἰς τὸ Δημοτικὸν νοσοκομεῖον. Ἡ κηδεία του ἦτο ἐπιβαλλουσα, διότι ἔζη εἰς τὰς καρδίκις τῶν συμπολιτῶν του. "Λγνωστὸν μετὰ τὸν θάνατόν του τι ἀπέγεινεν τὰ μουσουργάματά του.

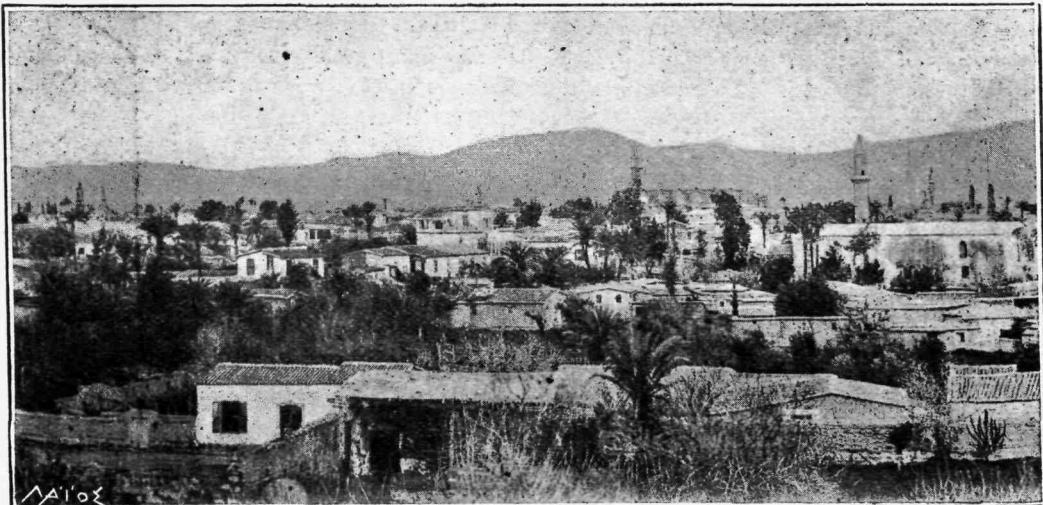
"Ο θάνατος αὐτοῦ ἀφήκει ἀληθινὰ δυτπλήρωτον κενόν.

Σ. Δ. ΒΙΑΖΗΣ

* ΙΩΒΙΛΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ *

Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον.— «Κλεομόδη».

ΛΑΙΟΣ

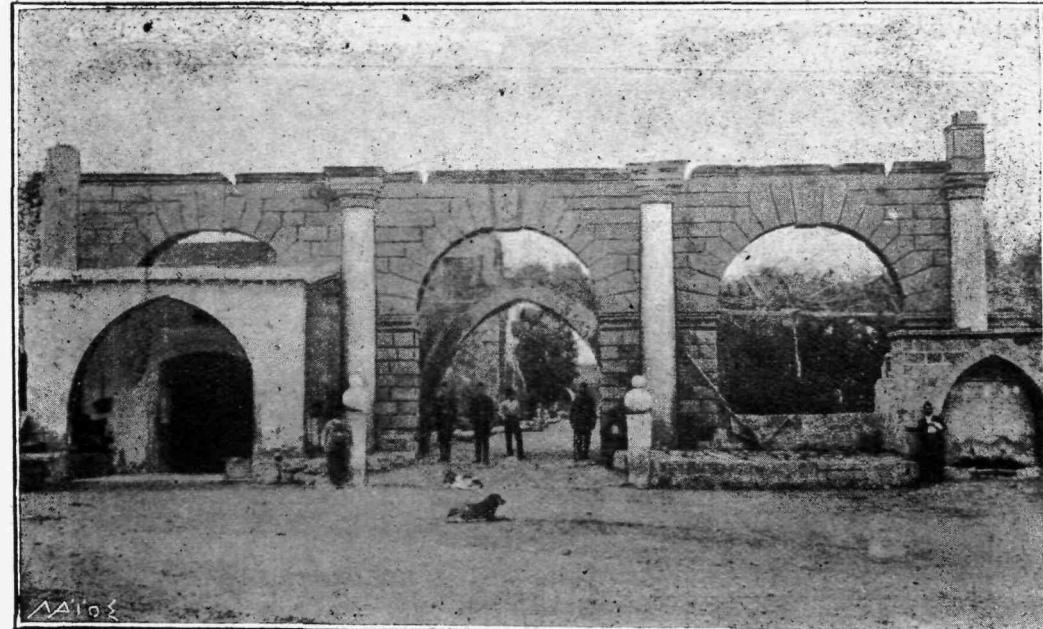
ΚΥΠΡΟΣ

«ΚΛΕΡΜΟΝ»

Τὸ ἀτμόπλοιον, οὗ παραθέτομεν ἐν τῇ ὁπισθεν σε-
λίδῃ τὴν εἰκόνα, εἴνε πανομοιότυπον τοῦ «Κλερμόν»,
τοῦ πρὸ 100 ἑτῶν ὑπὸ τοῦ Φούλτωνος γαυπηγηθέντος
πρώτου ἀτμοπλοίου ἐν Ν. Ὑόρκῃ, κατασκευασθὲν ἐπ'
εὐκαιρίᾳ τῆς ἕօρτασθείσης ἐν Ἀμερικῇ ἐκατονταετηρί-
δος τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου. Τὸ ἀρχικὸν ἀτμόπλοιον
εἶχε μηχανὴν 19 ἵππων, σήμερον δὲ τὰ ὑπερωκεάγεια
ἔχουν δύναμιν 40,000 ἵππων.

ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ Ἀμμόχωστος εἴνε ὁ πρῶτος λιμὴν τῆς Κύπρου.
Πρωτεύοντα εἴνε τὰ Βαρώσια, ἐγγὺς τῶν δύοιων κεῖ-
ται ἡ παλαιὰ Ἀμμόχωστος, ἴστορικὸν φρούριον τῆς
Ἐγετικῆς κυριαρχίας. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Λουζινια-
νῶν ἦτο κέντρον ἐμπορίου. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὸ σω-
ζόμενον ἐκεῖ Ἀγάκτορον τῶν Λουζινιανῶν ἀρχόντων.

ΛΑΙΟΣ

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Tὸ ἀνάκτορον τῶν Λουζινιανῶν.